

Videogetuigenissen: “Achter de schermen van de ondertekening”

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/videogetuigenissen_achter_de_schermen_van_de_ondertekening-nl-59491a29-279e-4023-8d81-965b5c7c89b0.html

Last updated: 05/07/2016

Videogetuigenissen: “Achter de schermen van de ondertekening”

[Albert Breuer] Het Verdrag, dat was pagina 1, met inleiding en al, de laatste pagina, met de ondertekening, en ertussen niks. En het is gelukt. Echt ongelooflijk, zij wisten er niets van - de ondertekenaars - zij wisten er niets van! Indien men hun had gezegd: “u gaat zoiets ondertekenen”, dan hadden ze neen gezegd.

[Pierre Pescatore] De drukkerij van de Italiaanse Staat moest zorgen voor de opmaak van dit alles, in mooie Romeinse letters. En op het moment van de ondertekening was dit werk niet volledig voltooid. Uiteindelijk hebben wij het secretariaat van de Conferentie en de Italiaanse overheid aangeraden, omdat de datum van ondertekening vaststond, ervoor te zorgen dat de eerste pagina met de namen van de ondertekenende partijen en de laatste pagina met de slotbepalingen, perfect klaar waren, en voor de ondertekening zouden wij doen wat mogelijk was. Het grootste probleem was te beletten dat de journalisten er hun neus kwamen insteken, nietwaar? En het is gelukt, nietwaar? Het is gelukt. De ministers hebben niet geweten dat ze een pak blanco vellen ondertekenden.

[Albert Breuer] De pers wilde absoluut dat we het document openden om de pagina's te fotograferen. Zo hielden ze het vast. Ha, ha, ha! Om de eer te redden.

[Hubert Ehring] Weet u, de Italiaanse Staat neemt zijn verplichtingen van vertegenwoordiging zeer ernstig. De organisatie van deze plechtigheden was dan ook navenant. Het Capitool is historisch toch een eminente plaats, nietwaar? Ikzelf had een klein bureau in het museum van het Capitool, tegenover enkele oude Nederlandse gehangenen.

[André Dubois] Een herinnering die wij allen eveneens delen, is dat het die dag in Rome regende. Maar alle klokken van de stad luidden, en in de eeuwige stad wil dat toch wat zeggen, nietwaar?

De stadsmuren waren met affiches bedekt – waarvan ik meen dat u een exemplaar in uw archieven bewaart – affiches met een kring van zes vrolijke meisjes wier jurken de kleuren van de nationale vlaggen van de zes landen voorstelden en waarvan ik thuis trouwens nog een exemplaar heb. Ik denk dat wij, noodgedwongen, inderdaad niet talrijk meer zijn die de ondertekening hebben bijgewoond. Maar het is ongetwijfeld een van de grote momenten van mijn loopbaan. Ik heb nadien nog veel andere ondertekeningen bijgewoond, toetredingsverdragen en andere. Maar dit is werkelijk... Het is de grondslag van de Europese integratie.